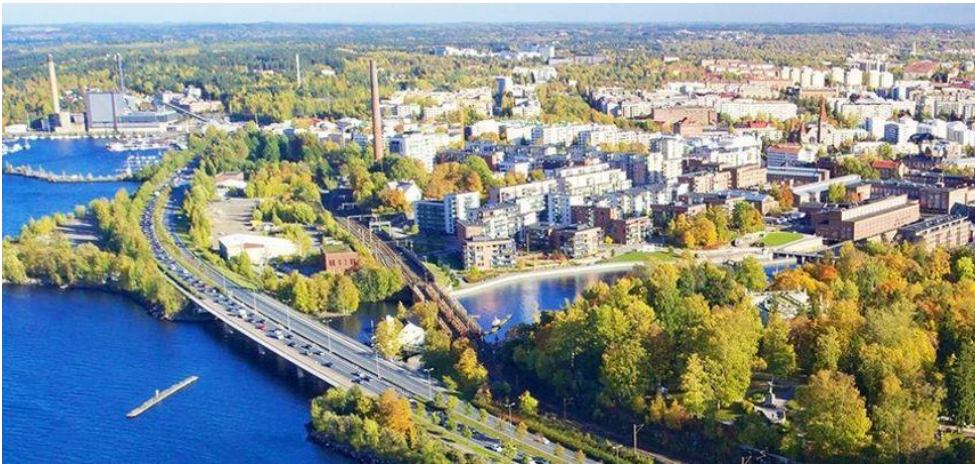

Moja knjiga – Jurij na Finskem

PRVO POGlavJE – Kamin zakaj?

Piše se leto 2019. Jesen. Dež lije po okenski polici in oddaja umirjen, ritmičen zvok, ki ga vsake toliko popestri močan piš vetra. Temperatura ozračja ne odstopa pretirano od oktobrskega povprečja – tri stopinje Celzija – ki se, če si drzneš stopiti skozi vrata, zaradi vetra in vlage občutijo kot krepka ničla. Vsaj enkrat na dan se podam na 2,3 km dolgo pot do Fakultete za edukacijo in kulturo, bodisi zaradi predavanj, vaj, srečanja glede skupne naloge ali zaradi kosila. Današnje predavanje se je že zaključilo, s pennyboardom sem prehitel nevihto in sedaj pijem svojo drugo kavo skupaj z žličko soka, v katero sem nakapljal 10 kapljic Plivit D3 peroralne raztopine. Družbo mi delata prijatelja Benni in Klaas iz Nemčije, ki sem ju spoznal 18. avgusta, na svoj prvi dan v Finskem Tamperu. Včasih se zazdi, kot da ju poznam že celo življenje.

Vrnimo se eno leto nazaj in sicer v začetek novembra 2018. Zadnji letnik dodiplomskega študija je potekal po že utečenih tirnicah: predavanja, seminarji, vaje, nastopi, učne priprave, seminarske naloge in vse ostale pritekline študija Razrednega pouka sem že videl, izkusil in spoznal. Želel sem nekaj novega, vznemirljivega, nenavadnega – želel sem zapustiti območje udobja! Žal pa ob obilici študijskega ter obštudijskega dela nisem ravno mogel zbrati misli in sprejeti kakšne radikalne odločitve, želel sem tudi čimprej diplomirati, denar je vedno problem, zato morem delati ... Spomnim se lahko sto in enega izgovora zakaj svojega vlaka, ki je tako utečeno vozil po tirih udobja, nisem mogel iztiriti v neraziskan pragozd neznanega.

Trudim se, da bom nekoč dober učitelj. Tako dober, da bom pomagal spremeniti mnenje razjarjene množice, ki trdi, da smo ničkoristna tolpa zajedavcev javnih sredstev, katera v zameno za slabo podano znanje prejme še očitno predolg dopust. Slišal sem, da nekje na severu temu ni tako. Da imajo v borih 2000 kilometrov oddaljeni državi srečne učitelje, otroke in celo starše?! Po podrobni raziskavi sem ugotovil, da svoje pedagoške delavce izšolajo tako temeljito, da opravljanje tega dela postane čast, ki jo priznava celo širša javnost, država pa jim spoštovanje pokaže tako, da že 20 let ne poznajo inšpekcije. Finska, prihajam!

Povprašal sem naokrog, zavrtel nekaj številčk študentov, ki so na Finskem že bili in jih temeljito izprašal o njihovih vtisih. Večinoma so mi povedali, da je bila izmenjava v tej nordijski državi zelo lepa izkušnja in me navdali s še večjim zagonom za delo, ki ga zahteva prijava na ERASMUS+ izmenjavo. Poglej ga vrlega pisatelja, končno je prišel do bistva, vas slišim prhniti skozi nos. Za vse neučakane, ki se branja niste lotili zaradi radovednosti, če so bile moje Instagram zgodbe zgolj utvare in laži, bom kronološko in s čim manj balasta navedel svoj mentalni ter birokratski proces prijave.

Skok v Baltsko morje je bila vsekakor svojevrstna izkušnja

DRUGO POGLAVJE – Kronološki navedek mentalnega in birokratskega procesa prijave na ERASMUS+ izmenjavo, s čim manj balasta

November 2018 – razmišljanje o izmenjavi, pregled seznama držav, s katerimi ima UP pogodbo, ogled dokumentarnih filmov in prispevkov o Finski, odločitev za Finsko.

Do 27. decembra 2018 – pogovor z vsemi, ki so kadarkoli bili na kakršnikoli izmenjavi v državi severneje od Nemčije, rebalans proračuna (začetek največjega varčevanja v zgodovini obstoja), čakanje razpisov, izbira mentorice diplomskega dela, prestrašenost in groza ob novici, da Finci s študijskim letom prično sredi avgusta in razmišljanje, kaj to pomeni za moje izpite in diplomsko delo.

Od 27. decembra 2018 do 25. februarja 2019 – UP v okviru programa Evropske komisije ERASMUS+ (KA 103) objavi razpis za študijske izmenjave in praktično usposabljanje študentov v študijskem letu 2019/20, večkratno prebiranje razpisa in ugotovitev, da se bom prijavil na študijsko izmenjavo in ne na praktično usposabljanje, izpolnjevanje naslednjih obveznosti:

1. Spletna prijava, ki jo študent UP v nekaj pičlih minutah izpolni v VIS/ŠIS-u (najlažji del) in ji priloži še sledeče;

2. Kratek življenjepis, ki ga študent UP ustvari s pomočjo spletne strani www.europass.si. Sam sem omenjen življenjepis že imel izdelan, zato sem ga samo preuredil glede na namen ter dopolnil. Tisti, ki boste začeli od začetka in ste zelo aktivni, si kar rezervirajte kakšen popoldan, saj zbiranje spričeval, preteklih življenjepisov in razbijanje glave glede datumov zahtevajo kar nekaj časa. Je pa Europass zelo uporaben tudi v nadaljnje in izdelavo priporočam tudi tistim, ki se za izmenjavo ne boste odločili;

3. Motivacijsko pismo, ki ga študent UP zapiše sam, po svojih prepričanjih in vesti. Priporočam, da ne presega ene tipkane strani in da ga že takoj zapišete v jeziku, v katerem bo potekala vaša izmenjava, saj ga je navadno potrebno oddati tudi fakulteti gostiteljici. Ta del mi je vzel največ časa, ker po mojem mnenju tudi največ velja. Poleg tega, kako bo izmenjava koristila vam, nikakor ne pozabite omeniti, kako boste vi »koristili izmenjavi«, saj kot pravi Matija Jenko: "Skromnost je lepa čednost, ni pa koristna." Če bi kdo želel prebrati moje motivacijsko pismo, naj mi le piše;

4. Dokazilo o znanju tujih jezikov, ki ga študent UP priloži kakor ve in zna. Sam sem oddal potrdilo o opravljenih izpiti, na katerem sem označil ustrezne predmete: Angleški jezik kot jezik stroke, Jezikovne zmožnosti v angleščini, Družbene razsežnosti angleškega jezika ter Ustno in pisno sporočanje v angleščini;

5. Dodatni kriteriji in dokazila, ki nadobudnemu študentu prinesejo prednost pred ostalimi. Ker je število mest na posamezni destinaciji omejeno, je zelo dobrodošlo, da: ste aktivni tutorji, pomagate pri obštudijskih dejavnostih in/ali spremljevalnih programih. Urbana legenda pravi, da dodatne točke prejmete tudi v primeru, ko motivacijsko pismo zapišete v angleškem jeziku, nekatere članice UP pa bojda zahtevajo tudi dodatna dokazila.

Prijavo je bilo potrebno zaključiti do 23. 1. 2019, sledilo pa je prijetnih 33 dni čakanja, ko je naposled na moj naslov priromala kuverta, ki je vsebovala odločbo: Za mobilnost z namenom študija v okviru programa ERASMUS+ v študijskem letu 2019/2020 se izbere: Jurij Kočevar, odobrena ustanova – Tampereen Ylipisto, Tampere, Finska.

Ambasadorji dobre volje s Češke, Belgije, Nemčije in Slovenije na kampiranju

Od 25. februarja 2019 do 9. aprila 2019 – študij, letanje misli k izmenjavi vsakokrat, ko sem zaradi obilice dela na robu obupa in tolažba babic, da ne odhajam za vedno. Seveda je tu še eno veliko breme: denar. Ne vem koliko vas stane študij na Obali, ampak razlog, da ne kupujem nutele in sira ni visoka vsebnost palmovega olja ter kalorij. Kaj hitro sem si izračunal, da nekaj več kot 2000 € ERASMUS+ štipendije ne bo zadostovalo za 5 mesecev življenja v eni izmed najdražjih evropskih držav. Študentske stanarine se bojda gibljejo od 250 do 550 €, hrana je veliko dražja, frizer stane 25 in viza za Rusijo 150 €. K sreči sem našel razpis za ŠIPK projekt, ki sem se ga lotil s polno paro, hkrati pa sem kar nekaj koncev tedna delal bodisi kot natakar v Catering Špec bodisi kot promotor za naključna ljubljanska podjetja. Velik dan tega obdobja je bil 16. 3. 2019, ko sem si kupil enosmerno vozovnico Pula–Helsinki. Stala me je slabih 84 €, kar sicer ni veliko, je pa bila to zame ogromna stvar, saj ko imaš enkrat letalsko karto, nekako vse postane resnično.

Od 9. aprila 2019 do 20. aprila 2019 (in še 9. maj 2019) – prva e-pošta s Finske je kot mnogo drugih, ki so sledila, prinesla mešane občutke strahu (strah ni velik, je pa nekako prisoten, saj se venomer bojim storiti kakšno napako) in veselja (OMB, na izmenjavo grem, res se dogaja!!!). V njem nas je koordinatorka mobilnosti s Fakultete za edukacijo in kulturo Tampere prijazno nagovorila in nam posredovala e-povezavo do spletne strani, kjer je bilo potrebno izpolniti prijavo zelo podobno tisti januarski. Edini razliki sta, da je bila slednja v angleškem jeziku in zapisana v obliki opravil – ko si nekaj uspešno naložil ali izpolnil, se je poleg opravila pojavila kljukica. Pripeti je bilo potrebno naslednje datoteke (pozor, vsaka fakulteta ima svoje zahteve, ki pa se nebi smele pretirano razlikovati):

1. Izpolnjen spletni obrazec,
2. Izpolnjeni/dopolnjeni osebni podatki,
3. Fotokopija slike po standardu osebnega dokumenta,
4. Fotokopija osebnega dokumenta,
5. Motivacijsko pismo,
6. Študijski sporazum, podpisan s strani domače fakultete (študijski sporazum je dokument, ki ga podpišeta domača in tuja fakulteta, vsebuje pa seznam predmetov, ki jih bo nadobudni erasmovec opravljal v tujini ter

seznam predmetov, ki mu jih bodo na podlagi opravljenih tujih predmetov priznali na domači fakulteti. Dela sem se lotil v treh korakih:

Korak 1: na spletni strani naše Fakultete sem preveril, kateri predmeti me čakajo v naslednjem študijskem letu in si izpisal cilje.

Korak 2: s seznama predmetov, ki so mi ga poslali Finci, sem poiskal predmete, ki so se v ciljih ujemali s slovenskimi.

Korak 3: stopil sem do nosilcev predmetov in s pomočjo natisnjenih ciljev predstavil, kako bom v tujini pridobil ne samo minimalne standarde, ampak še mnogo več.

7. Indeks ocen v angleščini (zanj se zaprosi na referatu),

8. Potrdilo o znanju jezika (sam sem ponovno na indeksu ocen označil predmete, ki dokazujejo C1 nivo angleščine).

Tu bi rad omenil, da znajo biti stvari dvoumne. Kar nekajkrat se mi je primerilo, da nisem bil povsem prepričan, kaj točno moram oddati oz. če je stvar oddana pravilno. Nasvet: ne se bat. Če bo kaj res narobe, vas prijazni ter uslužni delavci bojda kontaktirajo in vas prosijo za pojasnitev (po besedah španskih in italijanskih kolegov). Rok oddaje je bil 20. 4. 2019 in 9. 5. 2019, dan po rojstnem dnevu, sem prejel zelo lepo darilo: Letter of acceptance – you have been granted the right to study as an international exchange student at Tampere University (on the city centre and Kauppi campuses).

Ambasadorji dobre volje z Nemčije in Slovenije v St. Petersburgu

20. aprila 2019 do 29. maja 2019 – UP PEF dovoli da grem, Finci dovolijo, da pridem, kaj še manjka? Hiša! V že večkrat omenjenem prvem e-sporočilu, je bilo moč najti povezavo do

spletne strani podjetja, ki se imenuje TOAS. Do današnjega dne ne vem, kaj kartica pomeni, jasno mi je samo, da T predstavlja Tampere. (Tako je, v Helsinkih se ista stvar imenuje HOAS.) Hitro sem ugotovil, da se prijave za stanovanja, ki stanejo od 250 do 550 € na mesec (stanovanja v privatni lasti stanejo študente tudi 700 €/mesec), odprejo 2. 5. 2019 ob 10.00. To pomeni, da se morem na ta dan ob 9.00 (Finska je 1h pred nami) prijaviti za stanovanje in da morem biti hiter, saj stanovalce izbirajo po vrsti glede na oddano prijavo, v kateri lahko le-ta navede, koliko denarja je pripravljen plačati. Ko stvari potekajo po načelu, kdor prvi pride, manj plača, se rado zgodi, da gre kaj narobe, zato je nujno pripraviti dober načrt:

Korak 1: ne oziraš se na dejstvo, da se v času odprtja prijav za stanovanje, kjer boš živel pol leta in za katerega si nikakor ne moreš privoščiti plačevati več kot 350 €/mesec, voziš z avtobusom iz Leuvna v Bruselj.

Korak 2: v brskalnik mobilnega telefona vneseš ustrezno spletno stran in jo pridno osvežuješ.

Korak 3: Matijo poprosiš, da počenja isto.

Korak 4: na pomoč pokličeš še Tajdo in jo prepričaš, da te iz Slovenije prijavi preko računalnika.

Korak 5: ob 9.00 hitro, a pozorno, izpolniš prijavnico in jo skušaš naložiti.

Korak 6: izgubljaš živce, ker ne dela in skušaš narediti isto še na Matijevem telefonu, nakar ugotoviš, da se obe prijavnici nalagata v prazno.

Korak 7: pokliče te Tajda in ti pove, da ji je sicer uspelo oddati prijavnico, ko pa je skušala prenesti še potrdilo, so se TOAS-u podrli strežniki in sedaj nima več dostopa.

Korak 8: utrujen zaspiš, ker si do petih zjutraj raziskoval belgijsko kulturo in itak nič več ne dela niti nima smisla.

Kdor bo sledil omenjenim korakom, se bo še prej kot v mesecu dni (29. 5. 2019) razveselil e-sporočila s ponudbo, kjer TOAS ponuja opremljeno 12 kvadratnih metrov veliko garsonjero (pod opremljeno mislim stol, miza, namizna svetilka, majhen hladilnik, mikrovalovna pečica, omara, postelja, stranišče, lijak, ogledalo in tuš-kabina). Cena? 302,81 €/mesec. Razdalja do fakultete? 2,3 km. Razdalja do jezera Porrasalmi? 96 m. Prodano? Prodano!

29. maja 2019 do 17. avgusta 2019 – O sredstvih smo že razpravljali in če se poigramo s številkami, nam je hitro jasno, da nas bo 5 mesečna najemnina stala 1514,05 €. V takšnih trenutkih se človek začne kaj hitro spraševati, kje tiči njegova štipendija. Odgovor? Nihče ne ve zagotovo. 26. junija 2019 sem končno prejel e-sporočilo, kjer sem se glede na navodila vpisal še v zadnjo spletno prijavo. Gre za portal VIS, ki ga vsi dobro poznate, kjer prijavo zaključimo v pičlih 3 minutah:

1. Preverjanje in posodobitev osebni podatkov.
2. Izpolnitev prijavnice za finančno pomoč.
3. Dodajanje priloge, ki jih samo poiščemo v mapah, saj smo vsako od njih priložili že vsaj enkrat (Letter of Acceptance, študijski sporazum ...).

Po izpolnjeni prijavi začnemo počasi zbirati obleke, saj je na Finskem zelo hladno in tople obleke težko stlačimo v 20 + 7 kg prtljage. Priporočam nakup vakumskih vreč in uživanje poletja. Velja se družiti s čim več ljudmi in delati aktivnosti, ki jih pol leta ne boste, na primer plavanje v vodah s temperaturo primerno za preživetje in vožnja avtomobilov. Mogoče tudi ne bi bilo slabo zaslužiti nekaj denarja.

Kaj kmalu (31. 7. 2019) pride tudi e-sporočilo, ki vsebuje pogodbo, v zameno za katero pridobite 80 % celotnega zneska štipendije, kar je v mojem primeru pomenilo 1.692 €. S tem denarjem sem v naprej poravnal celoten strošek bivanja, ki je znašal že omenjenih 1514,05 €. Kasneje mi je prijatelj ekonomist razložil, da je finančno odgovorneje, če se takšno stvar odplačuje na mesec, saj obstaja možnost, da vrednost Eura pade, ampak sem se nekje ne polovici izgubil. Pred prejemom denarja, je potrebno izpolniti tudi spletni OLS preizkus znanja jezika, ki ga po izmenjavi opravimo še enkrat in šele, ko oddamo tudi vse ostale obveznosti, prejmemo preostalih 20 % finančne pomoči.

Dovolj o denarju, potrebno je spakirati! Po nekaj poizkusih mi je uspelo spakirati vso potrebno imovino v 70-litrski pohodniški nahrbtnik (22 kg) in kovček, ki ustreza meram ročne prtljage (10 kg). Poslovil sem se od vseh ljudi, ki sem jih kadarkoli v življenju videl, se oblekel v jeans dolge hlače, kratko majico, pulover ter zimsko bundo, pobasal prtljago in se 17. 8. 2019 v Zračni luki Pulj vkrcal na direktni let do Helsinkov. Hyvästi!

TRETJE POGLAVJE – In? Kako si se imel? Je bilo vredno?

Odkar se mi je porodila ideja zapisa svoje Erasmus izkušnje, sem se spraševal, na kakšen način bi najbolje zaobjel vse, kar sem doživel. Odgovor je preprost: ne moreš, Jurij. Pisanje o dogodkih, doživetjih in občutkih je sicer mogoče, težko pa se popolnoma opiše občutek topline v srcu, ko se prvič počutiš doma v sobi, ki se je še nekaj dni nazaj zdela kot stari del DŠD Koper. Ali pa, ko se s peterico prijateljev, ki si jih spoznal 6 dni nazaj, po skoraj 30-kilometrskem pohodu, dveh kilogramih klobas, nekaj olutih ter treh urah spanja, prebudiš v bivaku ob prekrasnem jezeru, sredi gozda. Kako se torej lotiti? FAQ!

Ogled koncerta v Filharmoniji Tampere
študenta stane 5 €.

1. Kakšni so Finci?

S Finci nisem imel veliko stika, saj sem se pretežno družil z Erasmusovci. Če sem na pijačo povabil svojo tutoriko, je mimogrede našla kak izgovor, zaradi česar sem se spočetka počutil dokaj slabo. Ko sem se potožil prijateljem, so mi zagotovili, da imajo oni iste probleme in da je tukaj takšno

obnašanje povsem navadno. Prijateljica iz Amerike je do Finske potovala 20 ur. Ko je zagledala svojo tutoriko, ki jo je čakala na železniški postaji, jo je iz vsega veselja ter utrujenosti objela. Ob koncu izmenjave mi je skrušeno zaupala, da je bilo to srečanje prvo in zadnje ter da je nihče še nikoli ni odrinil iz objema. Sem pa na Finskem doživel najboljši, oprostite mi angleškemu izrazu, »customer service« v življenju. In to mislim za kakršnokoli uslugo ali dejavnost: trgovci, natakarji, varnostniki, vozniki, strokovni delavci v referatu, profesorji, kondukerji, policisti, hišnik, ki nas je ob 01.00 osem rešil iz dvigala za šest oseb ... vsi so profesionalni, uslužni, prijazni in dobronamerni. Ko sem svojo tutoriko končno pripravil do pijače, mi je zaupala, da Finci niso tako zaprti, kot se radi držijo zase in se ne brigajo preveč za druge. Ko pa jih postaviš na neko delovno mesto, kjer vedo, kaj je njihovo delo ter jih še motiviraš z dobro plačo ... Rezultat je tako navdušujoč, da za trenutek pozabiš, kako grdo te znajo pogledati, če nekomu, ki kihne, rečeš: »bless you«.

2. Kako je tam živeti?

Svoj semester lahko opišem z eno samo besedo – čudovito. O 12 kvadratnih metrih moje sobe s kopalnico sem že pisal, naj vam povem še nekaj stvari o celotni stavbi – Lapinkaari 1 A. Gre za leta 1989 obnovljeno stavbo, ki je pred obnovo služila kot hotel, kasneje pa je postala dom mnogim, premnogim študentom. Razdeljena je na dva dela, v vsakem delu sta 2 trakta, vse skupaj pa se razteza v petih nadstropjih, povezanih z dvema stopniščema oz. z dvigalom. Vsako nadstropje (razen pritličja in petega nadstropja) ima svoj čajni kotichek in kuhinjo z jedilnico. Nihče ne ve zagotovo, koliko nas je prebivalo v posameznem nadstropju, približna ocena bi bila 50 študentov na eno kuhinjo. Naj vas ne čudi, da sem včasih, ko sem ob 19.00 iz sobe odšel v kuhinjo z namenom kuhanja večerje, le-to jedel ob 21.30, saj sem šele takrat prišel na vrsto ob štedilniku s štirimi (4) »rinkami«. Mogoče pa vas bo čudilo dejstvo, da se človek tega kaj hitro privadi in celo higienske standarde spusti do nivoja, ko je posodo potrebno pomiti pred in po uporabi.

Jedilnica je krasno zbirališče prebivalcev Lapinkaarija in ena najljubših prosto-časnih dejavnosti je postalo degustiranje hrane: vsi vemo, da različne prebivalci različnih držav z različnimi kulturami jedo ob različnem času. Ideja degustiranja je, da prideš v kuhinjo nekje ob 17.00, ko s kuhanjem pričnejo tisti, ki ne jejo po 18.00. Tu pade kakšen tofu, na soncu sušen paradižnik ali polnozrnat neoluščen riž. Ob 18.00 pridejo Nemci, ki skuhamo svoje bele klobase. Tu se naučiš, kako se jo z nekaj urnimi potezami olupiti in je zato veliko grša, a tudi veliko boljša. Seveda ne sme manjkati olut. Čas je že za ogljikove hidrate in ker je 19.00 ura za slovensko večerjo, se pretvarjam, da sem lštrijan in skuham fuže s tartufato, ki sta mi jih prinesla Matija in Teja. Naslednji hod – pad thai – ob 20.00 pripravijo Azijci, ki jejo na vsako polno uro in so ravno pri roki. Ob 22.00 sledijo Španci, ki iz treh sestavin (čebula, jajca in krompir) pričarajo zelo okusno jed, ki ji pravijo španska palačinka. Nekje po 23.00 pa pridejo na vrsto Italijani, ki skuhamo vsem znano pašto carbonara ter nanjo naribajo več parmezana, kot znaša bloška letna količina snežnih padavin in še vsaj 3 ure ne moreš zaspati.

Fakulteta za edukacijo in kulturo Tampere je od moje študentske sobe oddaljena 23 minut hoje po krasni poti skozi mesto, ki sem jo prepešalil v vsakem vremenu. Virta je velika, nova in zelo moderno opremljena stavba, ki sestavlja del enega od treh kampusov - kampusa v mestnem središču. Predavanja, vaje in seminarje sem imel razdeljene po stavbah (skupaj jih je 5) celotnega kampusa, od katerih ima vsaka svojo menzo, kjer za študentsko kosilo odštejemo 2,60 €. Ko že

naštevam krasne stvari, se ni mogoče ogniti dejstvu, da se v stavbi, imenovani Pinni B, skriva soba, kjer poleg izjemno udobne sedežne garniture najdemo tudi računalnike in konzole za igranje iger, prikladno povezane na zelo moderne televizorje. Na voljo so tudi pisarniški pripomočki in pa vse potrebno za pletenje. Mislim, da ne boste začudeni, ko vam povem, da smo v tem prostoru preživel kar nekaj časa, začuda smo večinoma delali na skupinskih projektih, včasih pa smo se prišli zgolj »odklopit«. V matični stavbi Fakultete za edukacijo in kulturo smo nekega dne po naključju odkrili sobo, ki je namenjena študentskemu druženju. Tam sicer ni bilo igralnih konzol, si pa je utrujen študent lahko pripravil kavo, ki je vsaj zame imela okus po domu.

Če nisi jadral in dobil ozeblin ... Nisi bil na Finskem!

3. What is your opinion about their school system?

All together I was observing 16,5 hours of Finnish school system: 5,5 hours in Lower secondary school, 5 hours in Primary school and 6 hours in Upper secondary school. When I reflect about everything (after 2 weeks from last observation) the first thing that comes to mind is: calmness. Everybody is extremely calm. If I think of Slovenian school, I cannot go pass the all-time-hurry. You are either missing a deadline or you are behind the curriculum and one week of school in nature is coming and you have to do the test after, but you still have not taken

the fractions ... And most of the time it is not the teacher's fault. It is not the student's fault either. If you look at the curriculum, it is not even the curriculum's fault! And everybody is always wondering whose fault it is? Nobody has an answer to that, but everybody is nervous all the time. The science has shown that we cannot work well under pressure, so why is it acceptable for the entire nation, to be stressed for their full education period and for the teacher for their whole work period. Finns are light years ahead when we take this into perspective. Thinking about other things: they have better equipment in the classrooms, I like their didactic material better and also the interactive part (interactive tables, projectors, projectors with video cameras, televisions, speakers, that always work and teachers, who are capable of operating that SciFi machinery). The third and the biggest difference is the most obvious one: culture. You can experience that right away when stepping out of a plane in Helsinki airport. Everything is clean, everything works, everybody is nice, polite and professional. People are not trying to run over the yellow light at high speed, their tires are not squeaking while accelerating and the public transport is used by more than 10 people at the time. You can leave your phone on the table unattended, while going for a drink at the bar. You can forget to lock your bike and still see it again. And you have a class full of well-behaved children, who are not trying to undermine your authority and are aware the importance of school in their lives. The teacher's autonomy is a crucial thing in education, and it is a very refreshing and nice to see, that some countries have noticed that. But again, it is probably a culture thing.

Za sestanek s finskimi študentskimi svetovi se vedno najde čas